

Det vil efter hvad her er meddelt ses, at efter de hidtidige Erfaringer har den tvungne Minimalløns Virkninger i Kædeindustrien været særdeles gunstige. Det samme har været Tilfældet udenfor Kædeindustrien, og Stemningen for tvungen Minimalløn er for Tiden saa stærk og enstemmig, at der inden for alle engelske Partier næres Ønsker om Indførelsen af Minimalløn i Landbruget.

F. Zeuthen.

L. G. CHIOZZA MONEY: The Nation's Wealth. Will it endure? Maris 1914. (264 S.)

Forfatteren, der er en af Englands bedste og mest produktive økonomiske Journalister, og som desuden i de senere Aar har skrevet en Række af større økonomiske Værker, tumler i »The Nation's Wealth« med stor Elegance og Lethed kolossale Størrelser og Tal — og Perspektiver Hundreder af Aar frem i Tiden.

Ved Hjælp af Produktionsstatistiken samt Ind- og Udførselsstatistiken beregner han Englands »Netto-Tilvækst af materielle Goder« i 1907 til £ 1 112 000 000 eller £ 25 pr. Indbygger. Disse Tal er naturligvis meget mindre end Nationalindtægten, beregnet efter Skatteansættelserne, som han for 1908 opgiver til £ 1 844 000 000 og som senere er steget til ca. 2 Milliarder £. Denne Indtægtssum for hele det engelske Folk er dog paa Grund af den ulige Fordeling ganske ude af Stand til at hindre Fattigdom for store Dele af Befolkningen. I 1908 hørte 1,4 Mill. Personer til Familier med Indtægter over £ 700; — disses samlede Indtægt udgjorde 634 Mill. £; 4,1 Mill. Personer med Indtægter mellem £ 160 og £ 700 havde en Totalindtægt paa 275 Mill. £, og endelig hørte 38,5 Mill. til Familier med Indtægter under £ 160 og havde en samlet Indtægt af 935 Mill. £.

Det vil efter hvad her er meddelt ses, at efter de hidtidige Erfaringer har den tvungne Minimalløns Virkninger i Kædeindustrien været særdeles gunstige. Det samme har været Tilfældet udenfor Kædeindustrien, og Stemningen for tvungen Minimalløn er for Tiden saa stærk og enstemmig, at der inden for alle engelske Partier næres Ønsker om Indførelsen af Minimalløn i Landbruget.

F. Zeuthen.

L. G. CHIOZZA MONEY: The Nation's Wealth. Will it endure? Maris 1914. (264 S.)

Forfatteren, der er en af Englands bedste og mest produktive økonomiske Journalister, og som desuden i de senere Aar har skrevet en Række af større økonomiske Værker, tumler i »The Nation's Wealth« med stor Elegance og Lethed kolossale Størrelser og Tal — og Perspektiver Hundreder af Aar frem i Tiden.

Ved Hjælp af Produktionsstatistiken samt Ind- og Udførselsstatistiken beregner han Englands »Netto-Tilvækst af materielle Goder« i 1907 til £ 1 112 000 000 eller £ 25 pr. Indbygger. Disse Tal er naturligvis meget mindre end Nationalindtægten, beregnet efter Skatteansættelserne, som han for 1908 opgiver til £ 1 844 000 000 og som senere er steget til ca. 2 Milliarder £. Denne Indtægtssum for hele det engelske Folk er dog paa Grund af den ulige Fordeling ganske ude af Stand til at hindre Fattigdom for store Dele af Befolkningen. I 1908 hørte 1,4 Mill. Personer til Familier med Indtægter over £ 700; — disses samlede Indtægt udgjorde 634 Mill. £; 4,1 Mill. Personer med Indtægter mellem £ 160 og £ 700 havde en Totalindtægt paa 275 Mill. £, og endelig hørte 38,5 Mill. til Familier med Indtægter under £ 160 og havde en samlet Indtægt af 935 Mill. £.

Om end Money finder, at Velstanden, selv bortset fra den ulige Fordeling, er »utilstrækkelig« til at give hele Samfundet gode og civiliserede Livsforhold, er England dog nu absolut et velhavende Land. Hovedaarsagen til at England, der for halvandet Hundrede Aar siden var et »lille og fattigt Land«, nu er saa rigt, er (som Jevons allerede gjorde opmærksom paa i 1865) Kullene. 1750 begyndte man at anvende Kul til Smeltning af Jern, og snart efter kom de første Begyndelser til Jernbanen og praktisk Anvendelse af Dampkraft, begge Dele i nær Forbindelse med Minedriften. Den rent fysiske Betydning af den industrielle Revolution var, at man fik Adgang til et stort Forraad af gratis Drivkraft og ikke mere maatte nøjes med den Strøm af Planter, plantenærede Dyr samt Vand- og Vindkraft, som Solen kalder frem. Den ny Mekanik og Organisation var Betingelsen, men Kullene var i det væsentlige selve Kilden til Velstanden.

England var det første Land, der udnyttede Kullene. Dette i Forbindelse med de engelske Kulminers gunstige Beliggenhed, nær Jernminer og nær Havet — samt Englands gunstige Beliggenhed for Verdenshandelen gav Landet dets store Forspring. Kulminerne trak Industrien til sig, idet det i mange Produktioner er lettere at bringe Raastofferne til Kullene end Kullene til Raastofferne. Indenfor selve Landet holder de sværere Industrier sig ogsaa oftest i Nærheden af Kulminerne. Den engelske Skibsfart gav Kullene ikke alene Drivkraft, men tillige en svær Eksportartikel ved Siden af Industriprodukterne overfor Importen af vægtige Raastoffer og Fødevarer.

Medens England endnu i Midten af 70'erne producerede Halvdelen af Verdens Kul, producerede det i 1911 270 Mill. Tons mod Amerikas 440 Mill., Tysklands 230 Mill. og de øvrige Landes 200 Mill. Tons. Amerika maatte først have den tilstrækkelige Befolkning, og i Tyskland kom Udviklingen først rigtig i Gang efter Rigsenheden. Efter den hidtidige Bevægelse vil England snart staa tilbage for Tyskland. Langt ugunstigere end

med Hensyn til den aarlige Kulproduktion stiller det sig for England m. H. t. de anslaaede Forraad af Kul i Minerne. Medens England skal have 146 Milliarder Tons, menes Tyskland at have 415 Milld., Amerika 1400 Milld. og Kina antagelig mere end Amerika.

At de engelske Kul, maalt med Historiens Maal, kun vil vare en ret begrændset Tid, synes klart. Ifølge William Ramsays Beregninger vil, hvis Udviklingen fortsættes som hidtil, den bedre og større Del af Englands Kulminer være udtømte om ca. 175 Aar, d. v. s. at England allerede nu staar midt i sin Kultid og dermed maa ske sin Glansperiode. Forinden en Udtømmelse af Kulminerne vil let komme en Periode med stigende Produktionsomkostninger og aftagende Produktion. Spørgsmaalet om Kulforraadenes Varighed angaar i første Række Ophøret af Englands nuværende Fortrin i den internationale Konkurrence og i anden Række Spørgsmaalet om Kultidens Ophør, der er af største Interesse for alle kulforbrugende Lande.

Af Midler mod Kulnøden foreslaas først, at man bør spare Kul ved at anvende de bedste Dampmaskiner. De amerikanske Jernbaner udnytter f. Eks. kun 5 % af Kraften i de 150 Mill. Tons Kul, de aarlig forbruger. Hvis alle Englands Dampmaskiner var saa effektive som de bedste, kunde Landet nøjes med det halve af sit nuværende Kulforbrug.

England bør skaffe sig national Kontrol over Kullene, den vigtigste naturlige Kilde til Landets Velstand. I Amerika er der nedsat en permanent »National Conservation Commission« til at vaage over Udnyttelsen af Landets Miner, Skove og andre naturlige Rigdomskilder.

Selv om der endnu er længe igen, vil det være godt saa snart som muligt at begynde at ruste sig til den Tid, da Kullene helt slipper op. Det synes højst tvivlsomt, om man vil kunne finde andre Kraftforraad af lignende Omfang som Kullene. Jordens Forraad af Stenoljer synes i altfa'd ikke at kunne erstatte dem. Man

maa da antagelig en Gang i Fremtiden tage al mekanisk Drivkraft — ikke fra Forbrug af Kapitalforraad som Kulene, men fra Jordens fysiske Indtægt: Solvarmen og de Kræfter, den sætter i Gang. Rimeligvis maa man da ligesom i Landbruget anvende progressivt stigende Omkostninger, for at faa et voksende Udbytte af den konstante Kraftkilde.

F. Zeuthen.
